

ved troer jeg, at det kan undskyldes, naar jeg nu tillader mig at bemærke, at, naar denne Overgæng ordnes saaledes, at Enkeltes Udredelse af Hæste kommer til at hvile paa det Hele, de da ogsaa maatte nyde nogen Moderation eller Godtgjørelse, som nu fra Ny af skulle paatage sig denne Byrde.

Formanden: Det er alene § 1, som er under Discussion; den ærede Landsthingsmand gif rimeligviis ind paa § 3.

Birk: Det var just om § 1, jeg talte; thi det var om Udredningen af de 1,728 Hæste.

Ordføreren: Jeg skulde blot i Anledning af den første Bemærkning, som den sidste ærede Landsthingsmand gjorde, nemlig, at da denne Byrde havde hvilet saalange paa det privilegerede Hartkorn, kunde den ogsaa vedblive indtil den nye Armeeargamentation — tillade mig at bemærke, at da det, som han selv er enig med mig i, er billigt og retfærdigt, at den høves, troer jeg heller ikke, at man kan være billig og retfærdig for tidlig.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved § 1, saalydende:

Den Forpligtelse til at levere og holde 1,728 Hæste til Cavalieriet og Artilleriet, som ifølge Forordningen af 14de September 1774 og senere Bestemmelser paahviler visse Hovedgaard og nogle andre Landeendomme samt Præstegaarde, bortfalder fra 1ste April 1851. vedtoges med 33 Stemmer mod 1.

Formanden: Jeg skal derefter stille § 2 med de dertil stillede Endringsforslag under Discussion.

Ordføreren: Ved § 2 er stillet adskillige Endringsforslag. Navnlige har den ærede 4de Landsthingsmand for 10de Kreds (Hols) stillet et principalt og et subdiarit. Jeg skal tillade mig paa Udvalgets Vegne at modsætte mig dem begge. Det første, det principale, gaaer nemlig ud paa, at vedkommende Udredere skulle have deres Hæste tilbage uden at erstatte, ikke alene Remonteringspengene, hvorom siden bliver Tale, men ogsaa de 36 Rbd., som i sin Tid idetmindste efter Udvalgets Mening efter §. 28 i Forordningen af 14de Sept. 1774 engang for alle bleve tilstaaede Udrederne. Jeg

troer, at naar man vil holde sig paa det retlige Standpunkt, er det Noget, der er gaaet over i Folkebevidstheden, at disse 36 Rbd. ere givne engang for alle af Staten til vedkommende Udredere. Skulle nu Udrederne have Hæstene uden at tilbagebetale dem, saa troer jeg, man gif Staten for nær i Faveur af Udrederne; det kan Staten ikke indlade sig paa. Med Hensyn til det subsidiaire Forslag, som gaaer ud paa, at Remonteringspengene for 1849 og 1850 ikke, saaledes som i Udfastet er foreslaaet og som man har søgt at tydeliggjøre det i det Endringsforslag, Udvalget har tilsladt sig at stille, skulle affortes vedkommende Udredere, skal jeg udtale den Mening, at dette dog er aldeles retfærdigt, naar man seer hen til den sande Sammenhang af Sagen, saaledes som den i Birkeligheden stiller sig i disse 2 Krigsjaar. 1849 stillede vistnok Udrederne de Hæste, som de dengang havde, men efter Krigens Standsning ved Waabenstilstandens Afslutning i 1849 bleve Hæstene tilbageleverede vedkommende Udredere, dog ingenlunde deres egne, thi deres egne Hæste vare for en stor Deel forkomne eller kasserede i Krigen, men andre Hæste istedetfor, og ved Circulaire fra Krigsministeriet af 8de August samme Aar blev det alle Vedkommende betydet, at disse Hæste kunde de beholde som Interims-Hæste, men at Hæstene ansaaes for Militæretatens Eiendom, hvorimod, hvis vedkommende Udredere ikke fandt sig tilfredse med dette Forhold, vilde de selv have voblikteligt at stille nye Hæste. For de Udredere, der have fundet sig tilfredse med denne Foranstaltning og ikke stillede nye Hæste, og som heller ikke i 1850 have stillet nogen Hæst, forekommer det mig, at Billighed taler for, at Remonteringspenge maae bortfalde; thi have de ikke remonteret, veed jeg ikke, hvorfor de skulle have Remonteringspengene. Jeg skal endvidere kun fremstille, hvorledes Forholdet efter min Mening vilde komme i en aldeles skjæv Stilling ved en modsat Bestemmelse. Det er nemlig oplyst i Motiverne, at det sjællandske og jydsk Artillerie og det 4de Dragonregiment ikke have faaet nye Interims-Hæste, men at Udrederne have maattet stille nye Hæste mod at faae Taxationssummen for den faldne Hæst udbetalt, der ikke kan stige højere end til 66